

lemskatten plus de 1,5 pct. ved bundskattelettelsen, som slår igennem hele vejen op gennem indtægtsgrupperne.

For erhvervsdrivende gives skattelettelserne ikke kun fremadrettet. Ikke alene nedsættes skatten for de højeste indkomster fra 2010, skatten nedsættes reelt også for indtægter optjent før 2009. En lang række erhvervsdrivende, der har brugt virksomhedsordningen, skal derfor kun betale 25 pct. a conto på opsparede overskud og vil fra 2010 altså kunne hæve det her overskud med en endelig skat, der er faldet væsentligt.

Skattekommissionen angiver, at der er opsparet 95 mia. kr. under virksomhedsordningen, og nedsættelse af skatteprocenten for de højeste indkomster betyder, at de, der har opsparet under virksomhedsordningen, vil spare godt 5 mia. kr. i skat, vel at mærke af den indkomst, der allerede er indtjent, og de vil altså desuden få skattelettelser for de indkomster, der bliver tjent fra 2010. Det her gør ikke reformens profil pænere.

Der gives samlet skattelettelser for 650 mio. kr. til danskere med aktieindkomster og kapitalindkomster. Endnu en del af det samlede billede af en skæv reform, som den samlet set ser ud.

Med så skæv en reform og så store lettelser til de velstillede synes jeg roligt, at man kan være tilfreds i de ulighedsselskende kredse hos De Konservative og i Venstre. Jeg er sikker på, at Margaret Thatcher er stolte af jer og den skæve skattepolitik, som I gennemfører!

Almindelige lavtlønnede vil til gengæld ikke få ret meget glæde ud af reformen. Lettelserne til dem er som sagt ganske små. I det omfang man tager en grad af overvæltningen af de stigende afgifter for erhvervslivet ind i priserne med i beregningerne og derudover indtænker den huslejestigning i de almene boligforeninger, som mange vil få, er der tilmed lavindkomstgrupper i Danmark, der taber penge på reformen, modsat det, de blev lovet af Dansk Folkeparti og regeringen. Kanterne bliver flossede i forhold til vælgerne, når et løfte i valgkampen om ikke at øge huslejerne alligevel ender med at blive til højere huslejer – huslejestigninger, der spiser lunser af den i forvejen sparsomme skattelettelser, som lavtlønnede lejere måtte have fået ud af reformen.

Så fordelingen af lettelserne er altså godt og grundigt skæv. Samtidig rammer en del af finansieringselementerne i reformen lave og almindelige indkomster. Det er øgede grønne afgifter, overvæltning af moms for ejendomsadministra-

tion på huslejerne, de beskårede ligningsmæssige fradrag og den udhuling af personfradraget, som regeringen nok håber ingen rigtig opdager, men som jo er en meget usolidarisk måde at finde penge på til de lettelser, der i høj grad gavner de bedst stillede. Et flot kneb af regeringen, der også igennem fremlæggelsen af lovteksten i bemærkningerne blærer sig af lettelserne, men gør meget lidt ud af udhulingen af personfradraget.

Kl. 18:03

Den manglende regulering af personfradraget skal måske tilskrives Dansk Folkeparti. Tiltaget kom i hvert fald ind i reformen, efter at S, SF og RV var ude af forhandlingerne og under det forudsigelige egnsteater på stengangen ved Finansministeriet. Så tillykke til Dansk Folkeparti med den forhandlingssejr, det er at tage penge fra pensionister og lavtlønnede ved personfradraget for i stedet at give dem til de højtlønnede danskere. Dansk Folkepartis sejr må siges at være på pensionisternes bekostning.

Den grønne check reguleres heller ikke. Både den og rentefradragsloftet på 50.000 kr. er altså blevet 30 pct. mindre værd i 2019, jævnfør de svar, skatteministeren har givet i Skatteudvalget. Det er rigtigt at lave en kompensation til lavtlønnede grupper, men den udhules støt og roligt. Og samtidig er det en gåde, som jeg savner en god begrundelse for, hvorfor den grønne check kun gives til op til to børn. Dansk Folkepartis svar har vi fået, og måske kan vi også få regeringens svar under udvalgsbehandlingen. Større børnefamilier bliver forskelsbehandlet, men det var måske Dansk Folkepartis pris, at det ikke måtte kunne risikeres, at der gik 600 kr. ekstra til en indvandrerfamilie med fire børn – uha, uha.

Uligheden øges som følge af skattereformen endda meget markant, og det er oven i en udvikling, hvor uligheden er steget kraftigt siden 2001. Der er blevet væsentlig større forskel på høj og lav, der er blevet 55.000 flere decideret fattige fra 2001 til 2006. Toppolitikere i regeringen som fru Eva Kjer Hansen og hr. Peter Christensen har tidligere udtrykt støtte til den udvikling, og vi får altså mere af den skuffe med skattereformen. SF mener, at den stigende ulighed er udtryk for en uretfærdig fordeling af velstands-fremgangen i Danmark og er en fare for den sociale sammenhængskraft i vores land. Og skattereformen bidrager yderligere til det problem.

Et argument for skattereformen var at udvide arbejdsudbuddet. Det betyder noget for arbejdsudbuddet at lave en skattereform, men jeg synes